

vize edilmiş olması ve Hazine menfaatini en ziyade ve doğrudan doğruya iltizam ve muhafaza vazifesile mükellef olan Maliye vekâletinin de bu ücretlerden vergi kesilmemesi yolunda tebligatta bulunması sebepleriyle muhasebe müdürünün muamelei vakırası mazur görülmeğe iktiza eder.

Ancak Divanın bu fıkrada mevzubahs edilen muamelei mahsubiyeyi kabul etmemek hususundaki kararı kanun ve usule mutabık ve gayrikabili münakaşa olduğu gibi tediyaatı vakıradan dolayı bidayeten Divanea muhasebe müdürü hakkında zimmet hükmünü tazammun eden ilâm da Şûrayı devlet deavi dairesince tasdik edilmek suretile mesele kazıyei muhkeme halini almış bulunduğundan vazifesini hüsnü ifa ettiği kanaati hâsıl olan muhasebe müdürünün bu zimmetinin muhasebei umumiye kanununun 133 üncü maddesi mucibince Malî müşave-re encümeninin kararile terkini esbabına tevessüledilmesi encümenence muvafıkı madelet görülmüştür.

6 — Bütçeden yapılacak her hangi bir işe ait masrafın tediyesi o işin hitam ve hizmetin tamamen ifasile kabil olacağı gibi her hangi bir sebeple peşin tediyaat icrası halinde de bunun teminata raprı muktazi bulunduğuy cihetle Divanea ihtiyar olunan sureti muamele muvafık görülmüştür.

7 — Hususî kanunlarında sarıh hüküm mevcut olmadığı takdirde bilûmum maaş zamlarının mebdai itasımın 1108 numaralı maaş kanunu hükümlerine tevfikân tayini lâzımgeleceğinden gedikli küçük zabıtlar hakkında da Divanı muhasebatça ittihaz olunan karara iştirak edilmiştir.

Lüleburgazın Büyük Karıştıran köyünden Veli kızı Sadberkin ölüm cezasına çarpılması hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 17/VI/1934 - Sayı : 2729*)

No.
816

Lüleburgazın Büyük Karıştıran köyünden kocası demir Kâhyanın, münasebette bulunduğuy kıptı Salim tarafından, birleşmelerini temin için, öldürülmesinde iştiraki bulunduğundan hem fiil sayılarak Kırklareli ağır ceza mahkemesince ölüm cezası ile mahkûmiyetine karar verilen, maktul demir Kâhyanın karısı 1320 doğumlu Veli kızı Sadberk hakkında hükmedilmiş olan ölüm cezasının hafifletilmesi ve değiştirilmesini müsteslzim bir sebep görülmediğinden teşkilâtı esasiye kanununun 26 ncı maddesine göre mezkûr cezanın infazına karar verilmiştir (*Cilt 20 - Sayfa 3 ve Cilt 23 - Sayfa 90,125*).

11 haziran 1934